

Tolkningsfråga

Utgör unionsrätten hinder för att med stöd av principen om skydd för berättigade förväntningar i nationell rätt bedöma huruvida en nationell förvaltningsmyndighet har väckt förväntningar i strid med en unionsbestämmelse, och enligt nationell rätt således har handlat rättsstridigt genom att inte ersätta den skada som den enskilde har lidit till följd av detta, om den enskilde inte med framgång kan åberopa den unionsrättsliga principen om skydd för berättigade förväntningar på grund av att det rör sig om en tydlig unionsbestämmelse?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Ravensburg (Tyskland) den 22 januari 2021 – VK mot BMW Bank GmbH

(Mål C-38/21)

(2021/C 128/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Ravensburg

Parter i det nationella målet

Klagande: VK

Motpart: BMW Bank GmbH

Tolkningsfrågor

1. Beträffande laglighetspresumtionen enligt artikel 247 6 § stycke 2 tredje meningen och 12 § stycke 1 tredje meningen i Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch (lagen om införande av den tyska civilagen) (nedan kallad EGBGB):

- a) Är artikel 247 6 § stycke 2 tredje meningen och artikel 247 12 § stycke 1 tredje meningen EGBGB oförenliga med artiklarna 10.2 led p och 14.1 i direktiv 2008/48/EG⁽¹⁾ i den mån de förklarar att avtalsvillkor som strider mot bestämmelserna i artikel 10.2 led p i direktiv 2008/48/EG uppfyller de krav som ställs i artikel 247 6 § stycke 2 första och andra meningen EGBGB och de krav som ställs i artikel 247 12 § stycke 1 andra meningen led 2 b EGBGB?

Om denna fråga besvaras jakande:

- b) Följer det av unionsrätten, särskilt artiklarna 10.2 led p och 14.1 i direktiv 2008/48/EG, att artikel 247 6 § stycke 2 tredje meningen och artikel 247 12 § stycke 1 tredje meningen EGBGB inte är tillämpliga i den mån de förklarar att avtalsvillkor som strider mot bestämmelserna i artikel 10.2 led p i direktiv 2008/48/EG uppfyller de krav som ställs i artikel 247 6 § stycke 2 första och andra meningen EGBGB och de krav som ställs i artikel 247 12 § stycke 1 andra meningen led 2 b EGBGB?

Om fråga 1 b inte besvaras jakande:

2. Beträffande de obligatoriska uppgifterna enligt artikel 10.2 i direktiv 2008/48/EG:

- a) Ska artikel 10.2 led p i direktiv 2008/48/EG tolkas på så sätt att angivelsen av det upplupna räntebeloppet per dag i kreditavtalet måste beräknas utifrån den kreditränta som anges i avtalet?

- b) Ska artikel 10.2 led 1 i direktiv 2008/48/EG tolkas på så sätt att den dröjsmålsränta som gäller när kreditavtalet ingås ska meddelas som ett absolut tal i kreditavtalet, och att åtminstone den gällande referensräntan (i det nu aktuella fallet basräntesatsen enligt 247 § i Bürgerliches Gesetzbuch (BGB) (den tyska civillagen)) utifrån vilken den gällande dröjsmålsräntesatsen ska beräknas genom ett tillägg (i det nu aktuella fallet av fem procentenheter enligt 288 § stycke 1 andra meningen BGB), ska anges som ett absolut tal, och ska konsumenten dessutom informeras om referensräntan (basräntesatsen) och dess rörliga karaktär?
- c) Ska artikel 10.2 led t i direktiv 2008/48/EG tolkas på så sätt att de väsentliga formella kraven för att få tillgång till en mekanism för klagomål och prövning utanför domstol ska anges i kreditavtalet?

Om någon av de ovanstående frågorna 2 a–c besvaras jakande:

- d) Ska artikel 14.1 andra meningen led b i direktiv 2008/48/EG tolkas på så sätt att ångerfristen endast börjar löpa när fullständig och korrekt information enligt artikel 10.2 i direktiv 2008/48/EG har lämnats?

Om denna fråga besvaras nekande:

- e) Vilka är de avgörande kriterierna för att ångerfristen ska börja löpa trots att ofullständig eller felaktig information har lämnats?

Om de ovanstående frågorna 1 a och/eller någon av frågorna 2 a–c besvaras jakande:

3. Beträffande förverkande av ångerrätten enligt artikel 14.1 första meningen i direktiv 2008/48/EG:

- a) Kan ångerrätten enligt artikel 14.1 första meningen i direktiv 2008/48/EG förverkas?

Om denna fråga besvaras jakande:

- b) Innebär förverkandet en tidsbegränsning av ångerrätten som ska regleras i ett parlamentariskt beslut?

Om denna fråga besvaras nekande:

- c) Är ett villkor för att rätten förverkas i subjektivt hänseende att konsumenten kände till att ångerrätten fortfarande gällde eller åtminstone bar ansvaret för sin okunskap genom grov oaktsamhet?

Om denna fråga besvaras nekande:

- d) Utgör kreditgivarens möjlighet att i efterhand lämna informationen enligt artikel 14.1 andra meningen led b i direktiv 2008/48/EG till kredittagaren, och därmed låta ångerfristen börja löpa, hinder för att tillämpa reglerna om förverkande i god tro?

Om denna fråga besvaras nekande:

- e) Är detta förenligt med de etablerade principer i internationell rätt som de tyska domstolarna är bundna av enligt den tyska grundlagen?

Om denna fråga besvaras jakande:

- f) Hur ska den tyska rättslämparen lösa en konflikt mellan bindande bestämmelser i internationell rätt och EU-domstolens föreskrifter?

4. Beträffande en konsuments utövande av ångerrätten enligt artikel 14.1 första meningen i direktiv 2008/48/EG på ett sätt som utgör rättsmissbruk:

a) Kan utövandet av ångerrätten enligt artikel 14.1 första meningen i direktiv 2008/48/EG utgöra rättsmissbruk?

Om denna fråga besvaras jakande:

b) Utgör ett fastställande av att ångerrätten utövats på ett sätt som utgör rättsmissbruk en begränsning av ångerrätten som ska regleras i ett parlamentariskt beslut?

Om denna fråga besvaras nekande:

c) Är ett villkor för att fastställa att ångerrätten utövats på ett sätt som utgör rättsmissbruk i subjektivt hänseende att konsumenten kände till att ångerrätten fortfarande gällde eller åtminstone bar ansvaret för sin okunskap genom grov oaktsamhet?

Om denna fråga besvaras nekande:

d) Utgör kreditgivarens möjlighet att i efterhand lämna informationen enligt artikel 14.1 andra meningen led b i direktiv 2008/48/EG till kredittagaren, och därmed låta ångerfristen börja löpa, hinder för att fastställa att ångerrätten utövats på ett sätt som strider mot god tro och således utgör rättsmissbruk?

Om denna fråga besvaras nekande:

e) Är detta förenligt med de etablerade principer i internationell rätt som de tyska domstolarna är bundna av enligt den tyska grundlagen?

Om denna fråga besvaras jakande:

f) Hur ska den tyska rättstillämparen lösa en konflikt mellan bindande bestämmelser i internationell rätt och EU-domstolens föreskrifter?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 2008, s. 66).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch
(Nederländerna) den 26 januari 2021 – X mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Mål C-39/21)

(2021/C 128/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Parter i det nationella målet

Klagande: X

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid